20.3.
CT.

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
FILIJALA/ PODRUŽNICA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

Broj: JN2-02-07-1-257-5/26
Banja Luka, 19.3.2026.godine

Ured za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine, Filijala Banja Luka, u vijeću sastavljenom od Radomira Pašića, kao predsjednika vijeća, Dragana Bilića i Ervina Bibanovića, kao članova vijeća, rješavajući u postupku pravne zaštite pokrenutom po uloženoj žalbi ponuđača HKP CONSULTING d.o.o. Banja Luka bez broja od 9.2.2026.godine, kojeg zastupa punomoćnik Aleksa Prole, advokat iz Banja Luke, izjavljene protiv Tenderske dokumentacije za nabavku usluge procjene vrijednosti imovine „Vodovoda" a.d. Banja Luka: nekretnina, postojenja i opreme prema MRS 16, ugovornog organa „VODOVOD" a.d. Banja Luka, u konkurentskom zahtjevu za dostavljanje ponuda u predmetu javne nabavke ulsuga za koje je objavljeno Obavještenje o nabavci broj 966-7-2-52-3-23/26 dana 3.2.2026.godine, na osnovu čl. 93. stav (7), 104. i 111. stav (1) tačka d) Zakona o javnim nabavkama ("Službeni glasnik BiH" br: 39/14, 59/22 i 50/24), čl. 193. st. (1) i (2) Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH", br.:29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16) na sjednici održanoj dana 19.3.2026. godine, d o n o s i :

R J E Š E NJ E

1. Žalba se usvaja.
2. Poništava se Tenderska dokumentacija za nabavku usluge procjene vrijednosti imovine „Vodovoda" a.d. Banja Luka: nekretnina, postojenja i opreme prema MRS 16, zajedno s Obavještenjem o nabavci broj 966-7-2-52-3-23/26 od 3.2.2026.godine, te predmet vraća ugovornom organu na ponovni postupak.
3. Usvaja se zahtjev žalitelja za naknadu troškova sastava žalbe, izjavljene po punomoćniku Aleksi Prole, advokatu iz Banja Luke, u iznosu od 987,19 KM, dok se u preostalom dijelu zahtjev odbija kao neosnovan.
4. Obavezuje se ugovorni organ da punomoćniku žalitelja isplati troškove postupka iz tačke 3. dispozitiva ovog rješenja u roku od osam dana od dana prijema ovog rješenja.
5. O povratu sredstava u iznosu od 750,00 KM, uplaćenih na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka odlučit će se posebnim rješenjem od strane ovog organa.

O b r a z l o ž e n j e

„VODOVOD“ a.d. Banja Luka (u daljem tekstu: Ugovorni organ) je na osnovu Obavještenja o nabavci broj 966-7-2-52-3-23/26 dana 3.2.2026.godine pokrenuo postupak javne nabavke usluga – *„Procjena vrijednosti imovine VODOVODA a.d. Banja Luka: Nekretnina, postrojenja i opreme prema MRS 16“*. Potencijalni ponuđač, HKP CONSULTING d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa punomoćnik Aleksa Prole, advokat iz Banja Luke (u daljem tekstu: Žalitelj) izjavio je žalbu na sadržaj Tenderske dokumentacije dana 9.2.2026.godone, zbog pogrešne primjene Zakona o javnim nabavkama. Ugovorni organ predmetnu žalbu zajedno s izjašnjenjem po žalbi i u prilogu relevantne dokumentacije proslijedio je ovom organu kod koga je zaprimljena dana 18.2.2026.godine. Uplata naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 750,00 KM izvršena je dana 9.2.2026.godine i čini sastavni dio spisa.

Žalitelj u žalbi se navodi sljedeće:

Žalilac je preuzeo Tendersku dokumentaciju za nabavku usluga „ Procjena vrijednosti imovine Vodovoda a.d. Banja Luka: nekretnina, postrojenja i opreme prema MRS 16", Obavještenje o nabavci broj: 966-7-2-52-3-23/26 koja je objavljena 03.02.2026. godine. Tenderska dokumentacija objavljena je na portalu javnih nabavki dana 03.02.2026. godine, a krajnji rok za izjavljivanje žalbe u skladu sa članom 101. Zakona o javnim nabavkama ("Službeni glasnik BIH" broj: 39/2014, 59/2022 i 50/24) je 08.02.2026. godine, koji je neradni dan, nedjelja, pa shodno tome posljednji dan roka za izjavljivanje žalbe ističe prvog narednog radnog dana, odnosno 09.02.2026. godine, što znači da je predmetna žalba blagovremena. Žalilac je aktivno legitimisan za izjavljivanje žalbe s obzirom na to da je registrovan kod nadležnog organa za obavljanje djelatnosti koja je predmet ove nabavke, a zbog nezakonite tenderske dokumentacije u pogledu uslova koji se odnose na tehničku i profesionalnu sposobnost onemogućen je da učestvuje u ovom postupku javne nabavke čime mu se uskraćuje mogućnost obavljanja registrovane djelatnosti i nanosi direktna šteta.

U skladu odredbama članova 99-110 Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj 39/14; 59/22 i 50/24) (u daljem tekstu: ZJN) blagovremeno i u zakonskom roku izjavljujemo žalbu iz razloga što uslovi iz tenderske dokumentacije nisu u skladu sa odredbama ZJN i podzakonskim aktima donesenim na osnovu njega i pozitivnopravnim propisima koji regulišu predmetnu oblast.

Žalbu ulažemo na tačku 4.4. Tehnička i profesionalna sposobnost i to pod 4.4.A) kao i pod 4.4.B).

PRVI ŽALBENI NAVOD
U pobijanoj tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ je definisao sljedeće:

"4.4. A) Potrebno je da ponuđač u prethodnoj godini računajući od dana objave obavještenja o nabavci (ili od datuma registracije odnosno od početka poslovanja, ako je ponuđač registrovan ili je počeo da radi u periodu kraćem od jedne godine), ima iskustvo u izvršenju najmanje jednog (1) ugovora o procjeni vrijednosti imovine (nekretnina, postrojenja i opreme) preduzeća čija je procjenjena vrijednost iznosila najmanje 65.000.000,00 KM, a da je vrijednost realizovanih ugovora najmanje jednaka procjenjenoj vrijednosti nabavke.

Dokaz: Spisak izvršenih/izvršenog ugovora koji su zahtjevani tač. 4.4. A), koji treba sadržavati predmet ugovora, period izvršenja, vrijednost ugovora, procjenjenu vrijednost preduzeća. Uz spisak izvršenih ugovora ponuđač je dužan dostaviti potvrde koje su izdali primaouci usluga, a koje obavezno sadrže: naziv i sjedište ugovornih strana ili privrednih subjekata, predmet ugovora, vrijednost ugovora, vrijeme i mjesto izvršenja ugovora i navode o uredno izvršenim ugovorima. U slučaju da se takva potvrda iz objektivnih razloga ne može dobiti od ugovorne strane koja nije ugovorni organ, važi izjava ponuđača o uredno izvršenim ugovorima, uz predočenje dokaza o učinjenim pokušajima da se takva potvrda obezbjedi."

Smatramo da je ovakvim uslovima ugovorni organ postupio u direktnoj suprostnosti sa odredbama ZJN. Naime članom 50 stav 1. pod a) ZJN propisano je sljedeće:
"(1) U postupku javne nabavke usluga, ugovorni organ može zahtijevati jedan ili više dokaza o tehničkoj i profesionalnoj sposobnosti kandidata/ponuđača, i to:
a) spisak izvršenih ugovora u skladu sa članom 48. stav (2) ovog zakona, a koji su u vezi sa predmetnom nabavkom, za period ne duži od tri godine, ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je kandidat/ponuđač registrovan, odnosno počeo sa radom prije manje od tri godine;"

Iz navedene zakonske odredbe vidljivo je da ugovorni organ može od potencijalnih ponuđača zahtjevati prethodno iskustvo u prethodne tri godine. Suprotno navedenom, ugovorni organ od potencijalnih ponuđača zahtjeva da posjeduju prethodno iskustvo u prošloj godini, odnosno isključivo u toku 2025. godine. Ovom pilikom ističemo da je predmet nabavke procijene cjelokupne imovine ugovornog organa, koji je javno preduzeće i koji kao takav posjeduje značajnu imovinu, kako u pogledu nepokretne tako i u pogledu pokretne imovine. Tenderskom dokumentacijom bi trebalo omogućiti širem krugu subjekata mogućnost da učestvuju u predmetnom postupku javne nabavke i to na način što će se kao referentno iskustvo prihvatiti ono koje je realizovano u prethodne tri godine, a sve u skladu sa gore navedenom odredbom ZJN. Neopravdano ograničavanje referentnog iskustva samo na prethodnu godinu, bespotrebno ograničava konkurenciju, te pored toga što je u direktnoj suprotnosti sa članom 50 stav 1 tačka a) ZJN, ovakav uslov je i u direktnoj suprotnosti sa načelima javnih nabavki, odnosno članom 3 ZJN kojim je propisano:
"(1) Ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema kandidatima/ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da obezbijedi pravednu

i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korišćenja javnih sredstava, u vezi sa predmetom nabavke i njegovom svrhom."

Suprotno navedenoj zakonskoj odredbi, ugovorni organ pogoduje tačno određenom ponuđaču, na način što kao referetno iskustvo prihvata samo ono koje je stečeno u prethodnoj godini. Dakle ugovorni organ bez valjanog opravdanja isključuje ponuđače koji su iste ili slične poslove realizovali npr. 2023 ili 2024 godine, a što je prema mišljenju žalioca neopravdano. Nikakve značajnije izmjene u pogledu načina procjene imovine nisu usvojena na bilo kojem nivou vlasti, pa prema tome svako ko ima referentno iskustvo u toku 2024 godine, potpuno je osposobljen da odgovori zahtjevima iz tenderske dokumentacije i da uspješno realizuje posao koji za koji je raspisana predmetna javna nabavka. To znači da pored toga što su nezakoniti, ovako postavljeni uslovi su i suštinski besmisleni i ni na koji način ne služe svrsi i predmetu nabavke. U suštini predmetni uslovi ograničavaju konkurenciju bez stvarne potrebe ugovornog organa što je samo po sebi nezakonito. Pored toga uslov u pogledu prethodnog referentnog iskustva koji je definisan na način da ponuđač posjeduje iskustvo u realizaciji: *"ugovora o procjeni vrijednosti imovine (nekretnina, postrojenja i opreme) preduzeća čija je procjenjena vrijednost iznosila najmanje 65.000.000,00 KM"*, je takođe nezakonit. Prije svega ovakav uslov nije nikakvim objektivnim parametrima opravdan. Ugovorni organ smatra da je njegova imovina ovolike vrijednosti, pa zbog toga zahtjeva baš ovaj iznos kao referentan, međutim ne daje u tenderskoj dokumentaciji nikakve objektivne parameter za svoj zaključak. Dakle ugovorni organ zahtjeva procjenu svoje imovine, ali pri tome nikakav podatak nema o stvarnoj vrijednosti iste, ili ga makar ne prikazuje, pa se osnovano postavlja pitanje zašto je baš ovaj iznos ugovorni organ postavio kao minimalan. Dalje ugovorni organ zahtjeva od ponuđača dokaz koji je nemoguće obezbijediti. Procjena nečije imovine predstavlja podatke koji nisu javno dostupni i koji predstavljaju poslovnu tajnu, te shodno tome ponuđač nikako ne može da obezbijedi potvrdu o realizovanom ugovoru u kojem će biti naznačena procijenjena vrijednost nečije imovine. Ponuđači mogu dostaviti samo vrijednost posla koji su obavili i realizovali i za koji im druga ugovorna strana izdaje potvrdu, a što je u skladu sa odredbama ZJN. Međutim, ugovorni organ zahtjeva od ponuđača da dostavljaju podatke o procjeni imovine drugog pravnog lica koji su realizovali, a što je apsolutno nezakonito. Pa da li bi ugovorni organ izdao potvrdu u kojoj bi naznačio kolika je procijenjenja vrijednost njegove imovine? Ovaj podatak ne smije biti naznačen u potvrdi o realizovanom ugovoru, pa samim tim ovakav zahtjev ugovornog organa je apsolutno nezakonit.

DRUGI ŽALBENI NAVOD

Tenderskom dokumentacijom je propisano sljedeće:

„4.4.B) Ponuđač mora da obezbijedi neophodan kadrovski kapacitet i kvalifikacije lica (vođu tima i članove tima) koja su odgovorna za pružanje usluga procjene vrijednsti imovine Vodovod a.d. Banja Luka:

1. *Vođa tima - diplomirani ekonomista koji posjeduje licencu ovlaštenog procjenjivača.*

Dokaz: Diploma o stečenom zvanju diplomiranog ekonomiste (ovjerena fotokopija), Certifikat ovlaštenog procjenjivača (ovjerena foktokopija);

2. *Član tima - diplomirani inžinjer građevine koji posjeduje licencu ovlaštenog procjenjivača.*

Dokaz:Diploma o stečenom zvanju diplomiranog građevine (ovjerena fotokopija), Certifikat ovlaštenog procjenjivača (ovjerena foktokopija);

3. *Član tima - diplomirani inžinjer mašinstva koji posjeduje licencu ovlaštenog procjenjivača.*

Dokaz:Diploma o stečenom zvanju diplomiranog inžinjera mašinstva (ovjerena fotokopija), Certifikat ovlaštenog procjenjivača (ovjerena foktokopija);

4. *Član tima - diplomirani inžinjer građevine*

Dokaz:Diploma o stečenom zvanju diplomiranog inžinjera građevine (ovjerena fotokopija)

5. *Član tima za administrativno tehničke poslove sa VSS društvenog ili tehničkog usmjerenja*

Dokaz:Diploma o stečenom VSS zvanju (ovjerena fotokopija);

U cilju dokazivanja da posjeduje neophodan kadrovski kapacitet i kvalifikovana lica, ponuđač je dužan odmah uz ponudu da dostavi sledeće:
Popunjenu izjavu o angažovanom tehničkom osoblju, potpisanu i ovjerenu od strane ponuđača, a dostavlja se u formi utvrđenoj Aneksom 8 tenderske dokumentacije. Ukoliko je tehničko osoblje (članovi stručnog tima) stalno zaposleno kod ponuđača, u ponudi je potrebno dostaviti original ili ovjerenu kopiju spiska zaposlenih kod ponuđača izdatu od organa nadležnog za kontrolu uplate doprinosa ne stariju od 3 mjeseci od objave obavještenja o nabavci. Ukoliko članovi stručnog tima nisu zaposleni kod ponuđača u ponudi je potrebno dostaviti dokaz o njihovom angažovanju za izvršenje posla koji je predmet javne nabavke u formi ugovora o djelu, ugovora o poslovnoj saradnji ili slično (original ili ovjerena kopija). Pored gore navedenog, za svakog člana tima potrebno je dostaviti ovjerena dokumenta kojima se dokazuje ispunjenost predmetnih uslova."

Iz navedenog je vidljivo da se pobijanom tenderskom dokumentacijom od ponuđača zahtjeva da na raspolaganju ima čak 5 visokoobrazovanih stručnjaka. Ovakav uslov je nesrazmjeran predmetu nabavke. Predmet ovog postupka je Procjena vrijednosti imovine: nekretnina, postrojenja i opreme prema MRS 16 ugovornog organa. Sama vrijednost postupka iznosi 40.000,00 KM te se iz navednog razloga provodi u postupku po konkuretnskom zahtjevu, koji se inače sprovodi u slučaju uslovno rečeno manjih nabavki. Shodno navedenom, neracionalno je da bilo koji ponuđač angažuje 5 visokokvalifikovanih stručnjaka za ovakav projekat, jer bi to samo po sebi stvaralo nesrazmjerne troškove za ponuđača. Ugovorni organ bi mogao da zahtjeva angažovanje jednog ili najviše dva stručnjaka za obavljanje predmetnog posla, ali zahtjevanje angažovanja čak 5 stručnjaka za predmetni postupak javne nabavke je nesrazmjerno predmetu nabavke. Pored toga sastav predmetnog tima je potpuno nejasan i sam po sebi neproporcionalan. Zašto je za ugovorni organ bitno da ponuđač ima na raspolaganju 2 diplomirana inženjera mašinstva? Ili zašto je za tehničko lice neophodno da ima visoku stručnu spremu? Ugovorni organ nema ovlaštenje da

neograničene propisuje uslove u pogledu tehničkog osoblja, nego se mora kretati isključivo u okviru datih ovlaštenja odnosno voditi računa da postavljeni uslovi budu u skladu sa predmetom nabavke i srazmjerni predmetu nabavke. U konkretnom, ugovorni organ zahtjeva 2 mašinska inženjera, ali bez realne potrebe za angažovanjem istih. Isto tako mogao je zahtjevati i 5 ili 10 inženjera i na taj način postaviti neopravdano stroge uslove.

Pored svega navedenog ugovorni organ je nejasno propisao dokaze kojima će ponuđači dokazati tražene uslove. Naime za članove tima pod 1, 2 i 3 ugovorni organ zahtjeva *"Certifikat ovlaštenog procjenjivača (ovjerena foktokopija)"*. Dalje u pogledu dokaza ugovorni organ od ponuđača zahtjeva da dostave: *"Pored gore navedenog, za svakog člana tima potrebno je dostaviti ovjerena dokumenta kojima se dokazuje ispunjenost predmetnih uslova"*. Iz navedenog ostaje nejasno šta je to certifikat ovlaštenog procjenjivača, odnosno šta će ugovorni organ prihvatiti kao valjan certifikat. Odredbama ZJN je propisano da uslovi za kvalifikaciju moraju biti jasni i precizni, kao i dokazi koji će biti priloženi uz ponudu. Iz ovako šturo postavljenog uslova, ostaje nejasno koji su to cetifikati ovlaštenog procjenjivača i koje će to certifikate ugovorni organ prihvatiti kao valjane.

Aktom broj: 03/2-1397/2-26 od 17.2.2026.godine, postupajući po izjavljenoj žalbi, Ugovorni organ je dostavio izjašnjenje u skladu s članom 100. stav (6) Zakona o javnim nabavkama, u kojem ističe da je žalba blagovremena, dopuštena, i izjavljena od ovlaštenog lica, ali neosnovana, te navodi sljedeće izjašnjenje na navode žalbe:

U vezi sa prvim žalbenim navodom, u kojem Žalilac tvrdi da Ugovorni organ ne može zahtijevati uspješno iskustvo u realizaciji ugovora u prethodnoj godini, već isključivo u prethodne tri godine, ugovorni organ ističe sledeće:
Naime, kako to i sam Žalilac navodi, čl. 50 st. 1 pod a) ZJN jasno definiše da Ugovorni organ ima mogućnost da zahtijeva uspješnu realizaciju ugovora koji su u vezi sa predmetom nabavke, za period ne duži od tri godine. Dakle, iz navedene formulacije vrlo jasno proizlazi da je zakonska odredba ograničila Ugovorni organ na način da ne može zahtijevati uspješnu realizaciju ugovora za period duži od tri godine, što znači da Ugovorni organ ne može postaviti zahtjev da ponuđači moraju imati uspješno iskustvo u realizaciji ugovora u periodu od četiri, pet, šest ili više godina. Drugim riječima, sam zakonodavac je ograničio period u kojem ponuđači moraju imati relevantno iskustvo, te je navedenom odredbom dao mogućnost ugovornim organima da definišu period realizacije ugovora na način koji smatraju relevantnim (1, 2 ili 3 godine), uz poštovanje ograničenja da taj period ne može biti duži od tri godine, vjerovatno iz razloga što je zakonodavac taj period smatrao gornjom granicom u kojoj se određeno iskustvo može smatrati relevantnim.

Ugovorni organ smatra neophodnim da ponuđači imaju realizovan ugovor u prethodnoj godini, posebno imajući u vidu da je na snagu stupio novi Zakon o računovodstvu i reviziji RS („Sl. glasnik RS", br. 94/2015, 78/2020 i 115/2025 - dr. zakon), koji je stupio na snagu 30.12.2025.

godine, a kojim se reguliše vršenje poslova procjene u skladu sa tim zakonom. U uvodnim odredbama uvode se novi ili izmijenjeni Međunarodni standardi primjenjivi u poslovima procjene u odnosu na prethodni zakon, a čija je primjena obavezna u oblastima računovodstva, revizije i vršenja usluga procjene vrijednosti, što je u ovom slučaju predmet nabavke. Iz navedenog, ugovorni organ smatra daje prvi žalbeni navod neosnovan.

Drugi žalbeni navod (nastavak prvog žalbenog navoda) u kojem Žalilac osporava zahtjev Ugovornog organa da ponuđači imaju uspješno realizovan ugovor o procjeni vrijednosti imovine (nekretnina, postrojenja i opreme) preduzeća čija je procijenjena vrijednost iznosila najmanje 65.000.000,00 KM smatramo takođe neosnovanim. Naime, čl. 50 st. (1) tač. a) ZJN-a predviđa da Ugovorni organ može zahtijevati spisak izvršenih ugovora u skladu sa članom 48 stav (2) ovog zakona, a koji su u vezi sa predmetnom nabavkom, za period ne duži od tri godine ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je kandidat/ponuđač registrovan, odnosno počeo s radom prije manje od tri godine. Član 7. st. (4) tač. a) Uputstva za pripremu modela TD i ponuda navodi da se smatra da je spisak izvršenih ugovora u vezi sa predmetnom nabavkom ukoliko se zahtijeva isti ili sličan ugovor. Ugovorni organ, u skladu sa navedenim članom Uputstva, ima mogućnost zahtijevanja istog ili sličnog ugovora sa predmetom nabavke. U skladu sa navedenim, Ugovorni organ je postavio zahtjev da ponuđači imaju uspješno realizovan ugovor o procjeni vrijednosti imovine (nekretnina, postrojenja i opreme) preduzeća čija je procijenjena vrijednost 65 miliona KM, što predstavlja isti ili sličan/približan ugovor kao i u predmetnoj nabavci. Ugovorni organ je prema posljednjim finansijskim izvještajima imao vrijednost imovine od 101 milion KM, te je u skladu s tim zahtijevao i značajno manji iznos od vrijednosti svoje imovine, ali je smatrao da je dovoljno referentan u pogledu kvalifikovanosti za vršenje usluge procjene vrijednosti. Dakle, riječ je o zahtjevu za istim ugovorom u pogledu vrste usluga (procjena vrijednosti imovine), kao i u pogledu obima zahtjeva (zahtijevana vrijednost procjene je manja od vrijednosti imovine ugovornog organa).

Dalje, iako smatramo da je navedeni uslov srazmjeran predmetu nabavke, jer se radi o istoj usluzi i istog obima kao što je i predmet nabavke, opreza radi skrećemo pažnju na čl. 7 st. (7) Uputstva za pripremu modela TD i ponuda, kojim je definisano da Ugovorni organ može zahtijevati i više uslova tehničke i profesionalne sposobnosti ukoliko obrazloži razloge i neophodnost takvih zahtjeva radi dokazivanja kvalifikovanosti ponuđača, što je Ugovorni organ i učinio, opet napominjući da smatramo da je riječ o istom ugovoru sa predmetom nabavke, te daje navedeni uslov srazmjeran predmetu nabavke i ne može se dovesti pod pojam ..više uslova profesionalne i tehničke sposobnosti".

Iako meritorno irelevantno, u pogledu navoda da nema podataka o vrijednosti Ugovornog organa i da potvrda mora sadržavati vrijednost procijenjenog preduzeća. ističemo prije svega da su finansijski izvještaji i podaci Ugovornog organa u potpunosti javni, imajući u vidu da je Ugovorni organ akcionarsko društvo listirano na berzi, gdje se može ostvariti uvid u sve finansijske podatke

(podatak javno dostupan na web stranici: https:/www.blberza.com/Pages/FinRepCompany.aspx?code=VDBL). Takođe, u slučaju sumnje u vrijednost imovine Ugovornog organa, Žalilac je mogao dostaviti upit ugovornom organu. U svakom slučaju, Ugovorni organ prilikom navođenja vrijednosti svoje imovine nije u obavezi priložiti finansijski izvještaj uz tendersku dokumentaciju. U pogledu navoda da je podatak o procjeni vrijednosti preduzeća inače tajan, isto smatramo prije svega netačnim. Još jednom napominjemo da je vrijednost imovine (aktive u bilansu) javni podatak, imajući u vidu da sva pravna lica predaju finansijske izvještaje APIF-u, u koje po zahtjevu, svaki subjekt može izvršiti uvid. Takođe. Ugovorni organ nije zahtijevao da u potvrdi bude naveden podatak o procijenjenoj vrijednosti preduzeća. već je upravo radi pojednostavljenja za ponuđače, tražio da isti bude naveden u spisku izvršenih ugovora.

Drugim riječima, Ugovorni organ je u potpunosti postupio u skladu sa čl. 50 st. (1) tač. a) Zakona, zahtijevajući ugovore koji su u vezi sa predmetom nabavke, pri čemu je čl. 7 st. (4) tač. a) i b) Uputstva pobliže definisao šta mora biti ispunjeno kako bi se smatralo da su zahtijevani ugovori u vezi sa predmetom nabavke, stoje Ugovorni organ u ovom slučaju i ispunio. Smatramo da je potpuno neosnovano govoriti o ograničenju konkurencije ili narušavanju bilo kojeg drugog principa iz Zakona o javnim nabavkama, ukoliko se zahtijeva uslov koji je Zakon predvidio, a Uputstvo (podzakonski akt) pobliže definisalo.

U vezi sa trećim žalbenim navodom (drugi žalbeni navod) kojim Žalilac osporava broj članova tima i nejasnoću u pogledu zahtijevanog sertifikata ovlaštenog procjenjivača, smatramo ga potpuno paušalnim i neosnovanim. Tvrdnje Žalioca da navedenu uslugu procjene vrijednosti imovine preduzeća sa preko 350 zaposlenih i preko 100 miliona KM vrijednosti imovine, koja obuhvata zemljišta, nekretnine, postrojenja, opremu, nematerijalnu imovinu i drugo, mogu izvršiti jedno ili dva lica, potpuno su paušalne. Ugovorni organ je definisao najjednostavnije moguće uslove, zahtijevajući kod tri lica (jedno ekonomske struke, jedno građevinske struke i jedno mašinske struke) samo da imaju sertifikat ovlaštenog procjenjivača, pri čemu nije zahtijevao nikakvo iskustvo, iz razloga što se isto traži od ponuđača kao pravnog lica. Pored navedena tri lica, zahtijevao je još jednog inženjera građevine, iz razloga što su nepokretnosti najveći dio predmetne usluge, kao i jednog člana osoblja sa VSS-om koji će pružati administrativno-tehničku podršku timu od četiri lica. Nabavka u vrijednosti od 40.000.00 KM, koja zahtijeva tri različite struke, iz razloga što se vrši procjena sa ekonomskog aspekta u cjelini, zatim nekretnina, kao i mašina, postrojenja i opreme, uz dva dodatna člana tima, ne može se smatrati jednostavnom nabavkom ili nabavkom male vrijednosti, kako to Žalilac tvrdi.

Takođe, Ugovorni organ je vrlo jednostavno i jasno propisao uslov za tri člana tima, a to je da moraju biti sertifikovani procjenjivači, što bi Žaliocu, ukoliko se bavi uslugama koje su predmet nabavke, trebalo biti poznato. Dakle, sertifikati sa bilo kojeg nivoa u BiH, izdati od strane nadležnih organa ili ovlaštenih organizacija, moraju biti prihvatljivi za Ugovorni organ, što

proizlazi samo po sebi, a Ugovorni organ ne može nabrojati sve vrste organa ili organizacija koje mogu izdavati navedene sertifikate, što bi, ponavljamo, trebalo biti poznato društvima koja vrše navedene poslove.

Posebno skrećemo pažnju na Rješenje KRŽ-a, Filijala Banja Luka (JN2-02-07-1 -1950-7/24 od dana 18.07.2024. godine) u potpuno istim žalbenim navodima, imajući u vidu da su se u toj tenderskoj dokumentaciji, pored vrijednosti imovine društva, zahtijevali broj zaposlenih, prihod, pa čak i određene djelatnosti kojima su klijenti trebali pripadati. Takođe, u predmetnoj TD po kojoj je KRŽ odlučivao, postojali su i specifični zahtjevi za iskustvom članova tima, a KRŽ je žalbu ponuđača u tom slučaju odbio u cjelosti kao neosnovanu, zbog čega bi i u ovom slučaju svaki drugačiji ishod predstavljao nejednak tretman i predstavljao dijametralno suprotnu praksu.

Ugovorni organ je definišući uslove u TD za ponuđače, postupio transparentno i jasno, na način da su svi uslovi jasno utvrđeni, te je obezbjedio aktivnu konkurenciju svim zainteresovanim ponuđačima podjednakim uslovima. Tenderska dokumentacija je u potpunosti u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama BiH i svim relevantnim propisima i pravilima koji regulišu oblast javnih nabavki.

Ured za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine, Filijala Banja Luka prije nego što se upustio u meritorno odlučivanje u ovoj glavnoj stvari pristupio je provjeri formalnih pretpostavki za ulaganje žalbe koje moraju biti ispunjene na strani Žalitelja, a kako bi se uopće moglo pristupiti njenom rješavanju. Kako je prethodno utvrdio dopuštenost i blagovremenost izjavljene žalbe, kao i činjenicu da je žalba izjavljena od strane ovlaštene osobe koja ima aktivnu legitimaciju u smislu odredbe člana 109. Zakona o javnim nabavkama, te postojanje pretpostavki propisanih odredbom člana 105. istog Zakona, odnosno odredbom člana 227. Zakona o upravnom postupku, nastavljen je postupak pravne zaštite. Postupajući u granicama zahtjeva iz žalbe, a pazeći po službenoj dužnosti na postojanje povreda koje su opisane u odredbi člana 103. Zakona o javnim nabavkama, uvidom u spis predmeta i dostavljenu dokumentaciju, te analizom svakog dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, u odnosu na žalbene navode i propisani zakonski postupak, ovaj organ je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog sadržaja Tenderske dokumentacije u granicama ovlaštenja iz člana 104. Zakona o javnim nabavkama, pa je odlučeno kao u dispozitivu ovog rješenja iz sljedećih razloga:

Žalba je osnovana.

Žalitelj u prvom žalbenom navodu ističe kako osporava tačku 4.4. A) Tenderske dokumentacije, za koju tvrdi da je suprotna ZJN, pri tome citirajući odredbu člana 50. stav (1) tačka a) ZJN, gdje zaključuje kako navedena zakonska odredba omogućava Ugovornom organu da od potencijalnih ponuđača zahtjeva prethodno iskustvo u prethodne tri godine. Žalitelj ističe da je Ugovorni organ, suprotno navedenom, od potencijalnih ponuđača zahtjeva da posjeduju

prethodno iskustvo u prošloj godini, odnosno isključivo u toku 2025. godine. Ovom pilikom ističemo da je predmet nabavke procijene cjelokupne imovine ugovornog organa, koji je javno preduzeće, i koji kao takav posjeduje značajnu imovinu, kako u pogledu nepokretne tako i u pogledu pokretne imovine. Tenderskom dokumentacijom bi trebalo omogućiti širem krugu subjekata mogućnost da učestvuju u predmetnom postupku javne nabavke i to na način što će se kao referentno iskustvo prihvatiti ono koje je realizovano u prethodne tri godine, a sve u skladu sa gore navedenom odredbom ZJN. Neopravdano ograničavanje referentnog iskustva samo na prethodnu godinu, bespotrebno ograničava konkurenciju, te pored toga što je u direktnoj suprotnosti sa članom 50. stav (1) tačka a) ZJN, ovakav uslov je i u direktnoj suprotnosti sa načelima javnih nabavki, odnosno članom 3 ZJN. Žalitelj smatra da Ugovorni organ bez valjanog opravdanja isključuje ponuđače koji su iste ili slične poslove realizovali npr. 2023 ili 2024 godine, a što je prema mišljenju Žalitelja neopravdano. Nikakve značajnije izmjene u pogledu načina procjene imovine nisu usvojena na bilo kojem nivou vlasti, pa prema tome svako ko ima referentno iskustvo u toku 2024 godine, potpuno je osposobljen da odgovori zahtjevima iz tenderske dokumentacije i da uspješno realizuje posao koji za koji je raspisana predmetna javna nabavka. To znači da pored toga što su nezakoniti, ovako postavljeni uslovi su i suštinski besmisleni i ni na koji način ne služe svrsi i predmetu nabavke. Žalitelj ističe kako je predmetni uslov ograničava konkurenciju te da na ovakav način Ugovorni organ pogoduje tačno određenom ponuđaču, na način što kao referetno iskustvo prihvata samo ono koje je stečeno u prethodnoj godini.

Dalje, u nastavku žalbenog navoda ističe kako je uslov u pogledu prethodnog referentnog iskustva koji je definisan na način da ponuđač posjeduje iskustvo u realizaciji: *"ugovora o procjeni vrijednosti imovine (nekretnina, postrojenja i opreme) preduzeća čija je procjenjena vrijednost iznosila najmanje 65.000.000,00 KM"*, je također nezakonit. Prije svega, ovakav uslov nije nikakvim objektivnim parametrima opravdan. Ugovorni organ smatra da je njegova imovina ovolike vrijednosti, pa zbog toga zahtjeva baš ovaj iznos kao referentan, međutim ne daje u tenderskoj dokumentaciji nikakve objektivne parameter za svoj zaključak. Dakle ugovorni organ zahtjeva procjenu svoje imovine, ali pri tome nikakav podatak nema o stvarnoj vrijednosti iste, ili ga makar ne prikazuje, pa se osnovano postavlja pitanje zašto je baš ovaj iznos ugovorni organ postavio kao minimalan. Dalje ugovorni organ zahtjeva od ponuđača dokaz koji je nemoguće obezbijediti. Procjena nečije imovine predstavlja podatke koji nisu javno dostupni i koji predstavljaju poslovnu tajnu, te shodno tome ponuđač nikako ne može da obebijedi potvrdu o realizovanom ugovoru u kojem će biti naznačena procijenjena vrijednost nečije imovine. Ponuđači mogu dostaviti samo vrijednost posla koji su obavili i realizovali i za koji im druga ugovorna strana izdaje potvrdu, a što je u skladu sa odredbama ZJN. Međutim, ugovorni organ zahtjeva od ponuđača da dostavljaju podatke o procjeni imovine drugog pravnog lica koji su realizovali, a što je apsolutno nezakonito.

Ugovorni organ se izjašnjava, u odnou na izneseni žalbeni navod, čl. 50 st. 1 pod a) ZJN jasno definiše da Ugovorni organ ima mogućnost da zahtijeva uspješnu realizaciju ugovora koji

su u vezi sa predmetom nabavke, za period ne duži od tri godine. Dakle, iz navedene formulacije vrlo jasno proizlazi daje zakonska odredba ograničila Ugovorni organ na način da ne može zahtijevati uspješnu realizaciju ugovora za period duži od tri godine, što znači da Ugovorni organ ne može postaviti zahtjev da ponuđači moraju imati uspješno iskustvo u realizaciji ugovora u periodu od četiri, pet, šest ili više godina. Drugim riječima, sam zakonodavac je ograničio period u kojem ponuđači moraju imati relevantno iskustvo, te je navedenom odredbom dao mogućnost ugovornim organima da definišu period realizacije ugovora na način koji smatraju relevantnim (1, 2 ili 3 godine), uz poštovanje ograničenja da taj period ne može biti duži od tri godine, vjerovatno iz razloga što je zakonodavac taj period smatrao gornjom granicom u kojoj se određeno iskustvo može smatrati relevantnim. Ugovorni organ smatra neophodnim da ponuđači imaju realizovan ugovor u prethodnoj godini, posebno imajući u vidu da je na snagu stupio novi Zakon o računovodstvu i reviziji RS („SI. glasnik RS", br. 94/2015, 78/2020 i 115/2025 - dr. zakon), koji je stupio na snagu 30.12.2025. godine, a kojim se reguliše vršenje poslova procjene u skladu sa tim zakonom. U uvodnim odredbama uvode se novi ili izmijenjeni Međunarodni standardi primjenjivi u poslovima procjene u odnosu na prethodni zakon, a čija je primjena obavezna u oblastima računovodstva, revizije i vršenja usluga procjene vrijednosti, što je u ovom slučaju predmet nabavke.

Ocjenjujući osnovanost prvog žalbenog navoda ovaj organ je izvršio uvid u spis predmeta i priložene dokaze. Naime, uvidom u sadržaj osporene tačke 4.4. A) Tenderske dokumentacije proizilazi da Ugovorni organ, u svrhu dokazivanja tehničke i profesionalne spsosobnosti, od ponuđača zahtjeva da ispune uslov na način da dokažu da su: *„(...)* ***u prethodnoj godini računajući od dana objave obavještenja o nabavci*** *(ili od datuma registracije odnosno od početka poslovanja, ako je ponuđač registrovan ili je počeo da radi u periodu kraćem od jedne godine), ima iskustvo u izvršenju najmanje jednog (1) ugovora o procjeni vrijednosti imovine (nekretnina, postrojenja i opreme) preduzeća čija je procjenjena vrijednost iznosila najmanje 65.000.000,00 KM, a da je vrijednost realizovanih ugovora najmanje jednaka procjenjenoj vrijednosti nabavke. (...)"*

Ovaj organ upućuje kako je odredbom člana 3. Zakona o javnim nabavkama propisano da je ugovorni organ dužan, a u svrhu zadovoljanja osnovnih principa u sistemu javnih nabavki i u svim fazama provođenja postupka, da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema kandidatima/ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da obezbijedi pravednu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korišćenja javnih sredstava, u vezi sa predmetom nabavke i njegovom svrhom. Osnovni principi obavezno se primjenjuju i poštuju i u postupku pravne zaštite. U duhu citirane odredbe člana 3. Zakona, ovaj organ skreće pažnju da pitanje zakonitosti zahtjeva Ugovornog organa da se tehnička i profesionalna sposobnost dokazuje isključivo iskustvom iz 2025.godine ne može se posmatrati isključivo kroz formalno-pravno tumačenje člana 50. stav (1) tačka a) Zakona o javnim nabavkama, već zahtijeva dubinsku analizu opravdanosti takvog uslova u kontekstu specifičnog predmeta nabavke i stvarnog stanja konkurencije na tržištu. Iako zakonodavac propisuje okvir ***„ne duži od tri godine"***, što u teoriji

ostavlja prostor ugovornim organima da traži i kraći period, takva odluka mora biti potkrijepljena principom proporcionalnosti iz člana 3. navedenog Zakona. Ukoliko predmet javne nabavke podrazumijeva standardne usluge ili radove kod kojih se tehnologija i metodologija rada nisu suštinski promijenile u posljednje tri godine, insistiranje na samo jednoj godini iskustva može se smatrati neopravdanim ograničavanjem konkurencije na tržištu i pokušajem eliminacije ponuđača koje su objektivno sposobni da izvrše predmet konkretne javne nabavke, ali su svoje referentne ugovore realizovale u nešto ranijem periodu. S druge strane, ocjena o eventualnom kršenju Zakona o javnim nabavkama direktno zavisi od toga da li Ugovorni organ može dokazati da je ovakav uslov bio neophodan zbog specifične prirode posla, novih tehničkih standarda ili zakonskih izmjena koje su stupile na snagu upravo u 2025. godini, čineći ranije iskustvo irelevantnim za kvalitetno izvršenje novog ugovora. Ako bi se utvrdilo da na relevantnom tržištu postoji značajan broj ponuđača koji bi mogli učestvovati da je period postavljen na tri godine, a da je zahtjevom za iskustvom izvršenja ugovora u 2025. godini taj broj sveden na minimum, teret dokazivanja opravdanosti prelazi na Ugovorni organ koji mora ponuditi snažne razloge i dokaze za takvu restrikciju. U konačnici, zakonitost ove odredbe Tenderske dokumentacije zavisi i od ravnoteže između legitimnog prava Ugovornog organa da osigura najkvalitetnijeg izvršioca i obaveze da ne stvara vještačke barijere ulasku na tržište, što znači da ovaj organ treba, prije svega, u konkretnom slučaju cijeniti da li je sporni zahtjev objektivno opravdan potrebama predmetne javne nabavke, ili je on sredstvo za nedozvoljeno sužavanje kruga potencijalnih ponuđača, a sve u duhu člana 3. Zakona o javnim nabavkama.

Nastavno na prednje, a polazeći od činjenice da je u osporenom dijelu Tenderske dokumentacije koja se žalbom osporava propisan uslov koji je strožiji od uslova kojeg sam Zakon o javnim nabavkama određuje, izjašnjenje Ugovornog organa u kojem isitče kako smatra neophodnim da ponuđači imaju realizovan ugovor isključivo u prethodnoj godini (2025.), posebno imajući u vidu da je na snagu stupio novi *„Zakon o računovodstvu i reviziji RS („Sl. glasnik RS", br. 94/2015, 78/2020 i 115/2025 - dr. zakon)", koji je stupio na snagu „30.12.2025.godine"*, a kojim se prema tvrdnji Ugovornog organa reguliše vršenje poslova procjene u skladu sa tim zakonom, odnosno da se tim zakonom uvode novi ili izmijenjeni Međunarodni standardi primjenjivi u poslovima procjene u odnosu na prethodni zakon, a čija je primjena obavezna u oblastima računovodstva, revizije i vršenja usluga procjene vrijednosti, što je u ovom slučaju predmet nabavke, za ovaj organ je bez ikakvog osnova da drugačije odluči po ovom prigovoru. Naime, nesporna je činjenica da je Zakon o računovodstvu i reviziji Republike Srpske („Službeni glasnik RS" broj 115/25) objavljen dana 30.12.2025.godine, a stupio na snagu 1. januara 2026.godine (a nikako da je „Zakon o računovodstvu i reviziji RS („Sl. glasnik RS", br. 94/2015, 78/2020 i 115/2025 - dr. Zakon", stupio na snagu „30.12.2025.godine" kako to pogrešno tvrdi Ugovorni organ). Stoga, kako je nesporna činjenica da se navedeni zakon primjenjuju počev od 1. januara 2026.godine pa dalje, ostaje nejasno, neobrazloženo i bez dokaza na osnovu čega to Ugovorni organ zaključuje u svom izjašnjenju da je neophodno, samo iz tih razloga, da ponuđači imaju isključivo realizovan ugovor u prethodnoj godini (2025.). Iz tih razloga, a u nedostatku razumnog, povezanog i pravno održivog

obrazloženja za navedeno postupanje, odnosno propisivanje spornog zahtjeva, ovaj organ zaključuje kako je u smislu odredbe člana 102. stav (2) Zakona o javnim nabavkama Ugovorni organ propustio u cjelosti dokazati postojanje odlučnih činjenica i okolnosti, kojim se rukovodio i na osnovu kojih je propisao strožiji uslov ponuđačima od samog zakona (osporeni zahtjev), što u posljedičnom smislu ima značiti da je Žalitelj učinio vjerovatnim da se na takav način ograničava aktivna i pravična konkurenciju u predmetnom postupku javne nabavke, koja radnja postupka je suprotna odredbi člana 3. istog Zakona, *na osnovu čega ovaj organ cijeni da je žalbeni navod osnovan.*

U nastavku žalbenog prigovora, osporenom tačkom Tenderske dokumentacije zahtjeva se od ponuđača da dokažu da: *„(...) imaju iskustvo u izvršenju najmanje jednog (1) ugovora o procjeni vrijednosti imovine (nekretnina, postrojenja i opreme) preduzeća čija je procjenjena vrijednost iznosila najmanje 65.000.000,00 KM, a da je vrijednost realizovanih ugovora najmanje jednaka procjenjenoj vrijednosti nabavke.* Kao dokaz zahtjeva se: *„Spisak izvršenih/izvršenog ugovora koji su zahtjevani tač. 4.4. A), koji treba sadržavati predmet ugovora, period izvršenja, vrijednost ugovora, procjenjenu vrijednost preduzeća. Uz spisak izvršenih ugovora ponuđač je dužan dostaviti potvrde koje su izdali primaoci usluga, a koje obavezno sadrže: naziv i sjedište ugovornih strana ili privrednih subjekata, predmet ugovora, vrijednost ugovora, vrijeme i mjesto izvršenja ugovora i navode o uredno izvršenim ugovorima.“*

Za Žalitelja je sporan takav zahtjev iz razloga što, kako tvrdi, Ugovorni organ zahtjeva procjenu svoje imovine, ali pri tome nikakav podatak nema, niti objavljuje, o stvarnoj vrijednosti sopstvene imovine, ili ga makar ne prikazuje, pa se osnovano postavlja pitanje zašto je baš ovaj iznos Ugovorni organ postavio kao minimalan. Dalje, Ugovorni organ zahtjeva od ponuđača dokaz koji je nemoguće obezbijediti. Procjena nečije imovine predstavlja podatke koji nisu javno dostupni i koji predstavljaju poslovnu tajnu, te shodno tome ponuđač nikako ne može da obebijedi potvrdu o realizovanom ugovoru u kojem će biti naznačena procijenjena vrijednost nečije imovine. Ponuđači mogu dostaviti samo vrijednost posla koji su obavili i realizovali i za koji im druga ugovorna strana izdaje potvrdu, a što je u skladu sa odredbama ZJN. Međutim, Ugovorni organ zahtjeva od ponuđača da dostavljaju podatke o procjeni imovine drugog pravnog lica koji su realizovali, a što je apsolutno nezakonito.

Uvidom u sadržaj tačke 4.4. A) Tenderske dokumentacije ovaj organ ističe kako osnovano proizilazi da Ugovorni organ od ponuđača zahtjeva da dokažu kako imaju iskustvo u izvršenju najmanje jednog (1) ugovora o procjeni vrijednosti imovine (nekretnina, postrojenja i opreme) preduzeća čija je procjenjena imovina iznosila najmanje 65.000,000 KM, *a da je vrijednost realizovanih ugovora najmanje jednaka procijenjenoj vrijednosti nabavke.* U tu svrhu, Ugovorni organ zahtjeva dokaze u formi: *“(...) spiska izvršenih/izvršenog ugovora koji su zahtjevani tačkom 4.4. A), koji treba sadržavati predmet ugovora, period izvršenja, vrijednost ugovora, procjenjenu vrijednost preduzeća. Uz spisak izvršenih ugovora ponuđač je dužan dostaviti potvrde koje su*

izdali primaoci usluga, a koje obavezno sadrže: naziv i sjedište ugovornih strana ili privrednih subjekata, predmet ugovora, vrijednost ugovora, vrijeme i mjesto izvršenja ugovora i navode o uredno izvršenim ugovorima. U slučaju da se takva potvrda iz objektivnih razloga ne može dobiti od ugovorne strane koja nije ugovorni organ, važi izjava ponuđača o uredno izvršenim ugovorima, uz predočenje dokaza o učinjenim pokušajima da se takva potvrda obezbjedi." Dalje, u nastavku osporene tačke 4.4. A) Ugovorni organ propisuje pod „Napomena" kako u skladu s članom 44. Zakona o javnim nabavkama i članom 7. stav (7) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda, Ugovorni organ ima pravo da propiše uslove profesionalne i tehničke sposobnosti koji su povezani i propocionalni predmetu javne nabavke, njenoj složenosti i rizicima koji proizilaze iz njenog izvršenja, uključujući pravo da zahtijeva dokaz o izvršenju istog ili sličnog ugovora, između ostalog.

U odnosu na nastavak razmatranja prvog žalbenog navoda, Ugovorni organ se izjašnjava, kako je članom 50. stav (1) tačka a) ZJN predviđeno da ugovorni organ može zahtijevati spisak izvršenih ugovora u skladu sa članom 48. stav (2) ovog zakona, a koji su u vezi sa predmetnom nabavkom, za period ne duži od tri godine ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je kandidat/ponuđač registrovan. odnosno počeo s radom prije manje od tri godine. Član 7. stav (4) tačka a) Uputstva za pripremu modela TD i ponuda navodi da se smatra da je spisak izvršenih ugovora u vezi sa predmetnom nabavkom ukoliko se zahtijeva isti ili sličan ugovor. Ugovorni organ, u skladu sa navedenim članom Uputstva, ima mogućnost zahtijevanja istog ili sličnog ugovora sa predmetom nabavke. U skladu sa navedenim, Ugovorni organ je postavio zahtjev da ponuđači imaju uspješno realizovan ugovor o procjeni vrijednosti imovine (nekretnina, postrojenja i opreme) preduzeća čija je procijenjena vrijednost 65 miliona KM, što predstavlja isti ili sličan/približan ugovor kao i u predmetnoj nabavci. Ugovorni organ je prema posljednjim finansijskim izvještajima imao vrijednost imovine od 101 milion KM, te je u skladu s tim zahtijevao i značajno manji iznos od vrijednosti svoje imovine, ali je smatrao da je dovoljno referentan u pogledu kvalifikovanosti za vršenje usluge procjene vrijednosti. Dakle, riječ je o zahtjevu za istim ugovorom u pogledu vrste usluga (procjena vrijednosti imovine), kao i u pogledu obima zahtjeva (zahtijevana vrijednost procjene je manja od vrijednosti imovine ugovornog organa). Dalje, iako smatramo da je navedeni uslov srazmjeran predmetu nabavke, jer se radi o istoj usluzi i istog obima kao što je i predmet nabavke, opreza radi skrećemo pažnju na član 7. stav (7) Uputstva za pripremu modela TD i ponuda, kojim je definisano da Ugovorni organ može zahtijevati i više uslova tehničke i profesionalne sposobnosti ukoliko obrazloži razloge i neophodnost takvih zahtjeva radi dokazivanja kvalifikovanosti ponuđača.

Ovaj organ upućuje kako su odredbom člana 48. st. (2) i (3) u vezi s članom 50. stav (1) tačka a) Zakona o javnim nabavkama, propisani uslovi u vezi dokazivanja tehničke i profesionalne sposobnosti, gdje se u odnosu na osporenu odredbu Tenderske dokumentacije, u dijelu koji se odnosi na dostavljanje dokaza, ne nalazi ništa sporno. Naime, Ugovorni organ zahtjeva od ponuđača da uz spisak izvršenih ugovora dostave i dokaz u formi potvrde o uredno izvršenim

ugovorima čiji sadržaj (elementi), u odnosu na sadržaj propisan tačkom 4.4. A) Tenderske dokumentacije, u cjelosti odgovara sadržaju člana 48. stav (3) navedenog Zakona. Iz tih razloga se ne nalaze povrede citiranih zakonskih odredbi budući da Ugovorni organ nije propisao da je zahtjev za uspješno izvršenje ugovora isključivo vezano za vrijednost procjenjene imovine preduzeća. Propisan je uslov vezan za predmet javne nabavke, odnosno jedini i osnovni uslov jeste da ponuđač dostavi spisak uspješno reliziranih ugovora o izvršenoj procjeni vrijednosti imovine (nekretnina, postrojenja i opreme) preduzeća, čija je procjenjena vrijednost imovine preduzeća iznosila najmanje 65.000,000,00 KM, a da je vrijednost realizovanih ugovora najmanje jednaka procjenjenoj vrijednosti nabavke, uz potvrdu/potvrde koju su izdali primaoci usluga, a koje obavezno sadrže: naziv i sjedište ugovornih strana ili privredih subjekata; predmet ugovora; vrijednost ugovora; vrijeme i mjesto izvršenja ugovora; navode o uredno izvršenim ugovorima, između ostalog. Dalje, prema shvatanju ovog organa, Ugovorni organ je opisao šta smatra pod istim ili sličnim poslovima, u smislu odredbe člana 7. stav (4) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda, gdje je pri tome u izjašnjenju naveo, a shodno sadržaju tačke 4.4. A) Tenderske dokumentacije, kako je procjenjena vrijednost imovine Ugovornog organa, prema posljednjoj izvršenoj procjeni, iznosila 101 milion KM, navodeći podatak da je Ugovorni organ akcionarsko društvo listirano na berzi (gdje se može izvršiti uvid u sve finansijske podatke navodeći dostupan podatak na web stranici) pa zahtjevano iskustvo u istim ili sličnim poslovima odgovara predmetu javne nabavke, radi čega nije osnovana tvrdnja Žalitelja kada ističe da *"(...) Ugovorni organ zahtjeva procjenu svoje imovine, ali pri tome nikakav podatak nema, niti objavljuje, o stvarnoj vrijednosti sopstvene imovine, ili ga makar ne prikazuje, pa se osnovano postavlja pitanje zašto je baš ovaj iznos Ugovorni organ postavio kao minimalan."*

Dalje, tvrdnja Žalitelja da Ugovorni organ zahtjeva od ponuđača dokaz koji je *"nemoguće obezbijediti, da procjena nečije imovine predstavlja podatke koji nisu javno dostupni i koji predstavljaju poslovnu tajnu, te shodno tome ponuđač nikako ne može da obebijedi potvrdu o realizovanom ugovoru u kojem će biti naznačena procijenjena vrijednost nečije imovine, da ponuđači mogu dostaviti samo vrijednost posla koji su obavili i realizovali i za koji im druga ugovorna strana izdaje potvrdu, a što je u skladu sa odredbama ZJN, da Ugovorni organ zahtjeva od ponuđača da dostavljaju podatke o procjeni imovine drugog pravnog lica koji su realizovali, a što je apsolutno nezakonito."* je paušalna i ničim nije dokazana. Kao prvo, Ugovorni organ osporenim uslovom ne zahtjeva od ponuđača da dostave *"potvrdu o realizovanom ugovoru u kojem će biti naznačena procijenjena vrijednost nečije imovine..."* već spisak izvršenih ugovora da dostave i dokaz u formi potvrde o uredno izvršenim ugovorima čiji sadržaj (elementi), u odnosu na sadržaj propisan tačkom 4.4. A) Tenderske dokumentacije, u cjelosti odgovara sadržaju člana 48. stav (3) navedenog Zakona. Iz tih razloga se ne nalaze povrede citiranih zakonskih odredbi budući da Ugovorni organ nije propisao da je zahtjev za uspješno izvršenje ugovora isključivo vezano za vrijednost procjenjene imovine preduzeća, kako je to prednje i obrazloženo.

Kao drugo, Žalitelj ničim ne dokazuje da informacije o vrijednosti imovine *(javnih) preduzeća* nisu javno dostupne, niti da su takve informacije nekim materijalnim propisom izuzete od objavljivanja. Kada je pitanje zahtjevano iskustvo o uspješnom izvršenju istih ili sličnih poslova, u navedenoj visini procjene imovine preduzeća, ovaj organ ne nalazi da je Žalitelj dokazo ili učinio vjerovatnim u smislu odredbe člana 102. stav (3) Zakona o javnim nabavkama, iz kojih sve razloga osporeni zahtjev - dokazivanja traženog iskustva predstavlja postupanje Ugovornog organa suprotno Zakonu o javnim nabavkama ili materijalnom pravu, radi čega cijeni žalbeni navod u tom dijelu neosnovanim.

Međutim, Ugovorni organ se poziva na odredbu člana 7. stav (7) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda („Službeni glasnik BiH" br. 90/14 i 20/15) kojom je propisano da, *„ izuzetno od st. (2) do (5) ovoga člana, u opravdanim okolnostima koje moraju biti vezane uz rizike koji proizilaze iz prirode radova, usluga ili robe koji su predmet nabavke, ugovorni organ može zahtijevati i više uslova finansijske i/ili tehničke i profesionalne sposobnosti, pri čemu je u tenderskoj dokumentaciji dužan detaljno obrazložiti te okolnosti."* Ovaj organ zaključuje kako je osporena tačka 4.4.A) Tenderske dokumentacije u tom dijelu kontradiktorna. Ugovorni organ, na prvom mjestu, zahtjeva od ponuđača da dokažu tehničku i profesionalnu sposbnost ali samo na način da su u prethodnoj godini (2025.) računajući od dana objave obavještenja o nabavci između ostalog, stekli iskustvo u izvršenju najmanje jednog ugovora o procjeni vrijednosti imovine preduzeća čija je procjenjena vrijednost iznosila najmanje 65.000.000,00 KM, pri tome ne želeći da se na takav posao eventualno prijave ponuđači s iskustvom višim od jedne godine na tržištu, dok s druge strane poziva se na moguće rizike koji proizilaze iz prirode izvršenja predmeta javne nabavke propisanim odredromu člana 7. stav (7) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda. U tom dijelu, u Tenderskoj dokumentaciji Ugovorni organ ničim posebno ne ističe u tolikoj mjeri *"složenosti i rizike"* izvršenja konkretne javne nabavke, pri tome ne navodeći konkretno koje su to opravdane okolnosti vezane za složenist rizik i koji proizilaze iz prirode usluge procjene imovine Ugovornog organa. Ovaj organ smatra kako bi se primjena navedene odredbe u dijelu "više uslova" trebala posmatrati u kontekstu zahtjevanih vrijednosti ugovora kojim se dokazuje uspješno iskustvo i zahtjevanog ukupnog prometa, kada bi se u ovom slučaju mogle zahtjevati vrijednosti koje su iznad propisanih ovim članom Uputstva. U praksi zemalja okruženja takvo pitanje je jasno definisano. U konačnici, Ugovorni organ u ovom slučaju mora imati opravdane razloge za to, koji moraju biti u direktnoj vezi s rizicima koji su vezani za izvršenje ugovora, što je u praksi rijedak slučaj. Budući da Ugovorni organ ničim nije dokazao na koji način nalazi da su u konkretnom slučaju "ispunjeni uslovi" za određivanje "više uslova", odnosno kako bi se izuzetno primjenile odredbe člana. 7. stav (7) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda, ovaj organ cijeni da izjašnjenje Ugovornog organa u tom dijelu nije pravilno niti je u skladu s Zakonom o javnim nabavkama i podzakonskom aktima, radi čega se žalbeni navod u tom dijelu cijeni osnovanim.

Žalitelj u drugom žalbenom navodu ističe da osporava zakonitost tačke 4.4.B) Tenderske dokumentacije, da je iz navedenog vidljivo da se od ponuđača zahtjeva da na raspolaganju ima čak 5 visokoobrazovanih stručnjaka, da je ovakav uslov nesrazmjeran predmetu nabavke. Žalitelj isitče kako je predmet ovog postupka procjena vrijednosti imovine: nekretnina, postrojenja i opreme prema MRS 16 Ugovornog organa, da sama vrijednost postupka javne nabavke iznosi 40.000,00 KM, te se iz navednog razloga provodi u postupku po konkuretnskom zahtjevu, koji se inače sprovodi u slučaju uslovno rečeno manjih nabavki. Smatra kako je neracionalno da bilo koji ponuđač angažuje 5 visokokvalifikovanih stručnjaka za ovakav projekat, jer bi to samo po sebi stvaralo nesrazmjerne troškove za ponuđača. Ističe kako bi Ugovorni organ mogao da zahtjeva angažovanje jednog ili najviše dva stručnjaka za obavljanje predmetnog posla, ali zahtjevanje angažovanja čak 5 stručnjaka za predmetni postupak javne nabavke je nesrazmjerno predmetu nabavke. Ugovorni organ nema ovlaštenje da neograničene propisuje uslove u pogledu tehničkog osoblja, nego se mora kretati isključivo u okviru datih ovlaštenja odnosno voditi računa da postavljeni uslovi budu u skladu sa predmetom nabavke i srazmjerni predmetu nabavke. U konkretnom, ugovorni organ zahtjeva 2 mašinska inženjera, ali bez realne potrebe za angažovanjem istih. Isto tako mogao je zahtjevati i 5 ili 10 inženjera i na taj način postaviti neopravdano stroge uslove.

Ugovorni organ se izjašnjava na drugi žalbeni navod (označeno kao izjašnjenje na treći žalbeni navod) na način da ističe kako su tvrdnje Žalitelja da navedenu uslugu procjene vrijednosti imovine preduzeća sa preko 350 zaposlenih i preko 100 miliona KM vrijednosti imovine, koja obuhvata zemljišta, nekretnine, postrojenja, opremu, nematerijalnu imovinu i drugo, mogu izvršiti jedno ili dva lica, potpuno su paušalne. Ugovorni organ je definisao najjednostavnije moguće uslove, zahtijevajući kod tri lica (jedno ekonomske struke, jedno građevinske struke i jedno mašinske struke) samo da imaju certifikat ovlaštenog procjenjivača, pri čemu nije zahtijevao nikakvo iskustvo, iz razloga što se isto traži od ponuđača kao pravnog lica. Pored navedena tri lica, zahtijevao je još jednog inženjera građevine, iz razloga što su nepokretnosti najveći dio predmetne usluge, kao i jednog člana osoblja sa VSS-om koji će pružati administrativno-tehničku podršku timu od četiri lica. Nabavka u vrijednosti od 40.000.00 KM, koja zahtijeva tri različite struke, iz razloga što se vrši procjena sa ekonomskog aspekta u cjelini, zatim nekretnina, kao i mašina, postrojenja i opreme, uz dva dodatna člana tima, ne može se smatrati jednostavnom nabavkom ili nabavkom male vrijednosti, kako to Žalitelj tvrdi.

Ovaj organ ističe kako je odredbom člana 50. stav (1) tačka c) Zakona o javnim nabavkama, a u vezi s članom 44. st. (1), (2) i (3) istog Zakona, propisano da, u postupku javne nabavke usluga, ugovorni organ može zahtijevati jedan ili više dokaza o tehničkoj i profesionalnoj sposobnosti kandidata/ponuđača, i to: *c) izjavu o angažovanom tehničkom osoblju ili tehničkim organima, a za koje se ne može zahtijevati da su zaposleni kod kandidata/ponuđača.* Naime, nisu osnovani prigovori Žalitelja da tačka 4.4. B) Tenderska dokumentacija, u tom dijelu, sadrži uslove koji su protivni zakonu i diskriminirajući, iz razloga što navedeno Žalitelj ničim nije dokazao niti učinio

vjerovatnim u smislu člana 102. stav (3) Zakona o javnim nabavkama. Ovo iz razloga, što Ugovorni organ ima pravo propisivati takve odredbe u tenderskoj dokumentaciji u zavisnosti od vrste, količine ili obima ili namjene, predmeta nabavke, sve u svrhu provjeravanja i ocjenjivanja da li je kandidat/ponuđač pouzdan i sposoban da izvrši ugovor, a sve to u skladu s odredbom člana 44. stav (1) Zakona o javnim nabavkama gdje propisana obaveza dostavljanja dokaza u konkretnom slučaju osigurava mogućnost provjeravanja da li će ponuđač biti tehnički i stručno sposoban izvršiti uslugu koja je predmet ove nabavke. Iz podataka u spisu, proizilazi da je Ugovorni organ u Tenderskoj dokumentaciji opisao usluge i djelatnosti povezane s predmetom javne nabavke pa je jasno da traženi dokazi tehničke i profesionalne sposobnosti, kada je u pitanju kadrovski kapacitet ponuđača, u potpunosti odgovaraju citiranom članu 50. stav (1) tačka c) Zakona o javnim nabavkama, i u skladu su s predmetom ove nabavke, te isti su detaljno obrazloženi. Ovaj organ prihvata izjašnjenje Ugovornog organa, kao pravilno, obrazloženo i u skladu s Zakonom o javnim nabavkama, u dijelu kada ističe da Žalitelj samo paušalno osporava navedene prigovore bez konkretnih dokaza, prvenstveno kada je u pitanju vrsta obrazovanja i broj tehničkog osoblja za kojeg Ugovorni organ cijeni da će biti u stanju uspješno izvršiti predmet konkretne javne nabavke.

Kako je to prethodno već obrazloženo, Ugovorni organ u svom izjašnjenju ističe kako je u pitanju procjenjena vrijednost imovine Ugovornog organa u iznosu od 101 milion KM, prema posljednjim finansijskim izvještajima, gdje iz tih razloga prema ocjeni ovog organa nisu osnovani prigovori Žalitelja da zahtjev za dokazivanjem teničke i profesionalne sposobnosti naveden u osporenom dijelu Tenderske dokumentacije nije propisan u skladu s Zakonom o javnim nabavkama i članom 7. stav (2) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda. Ovo iz razloga što, a suprotno tvrdnji Žalitelja, pravilno Ugovorni organ ističe shodno članu 102. stav (2) Zakona o javnim nabavkama da ima pravo zahtijevati od ponuđača da dokažu da imaju uspješno iskustvo u istim ili sličnim poslovima, da su materijalno-tehnički opremljeni i kadrovski osposobljeni, kako je to i propisano Tenderskom dokumentacijom. Ovo iz razloga što je pravo i obaveza ugovornog organa, da u postupku javne nabavke, postavi takve uslove i dokaze u tenderskoj dokumentaciji, na osnovu kojih će utvrditi da li ponuđači ispunjavaju potrebne uslove, kako bi ugovorni organ mogao izvršiti kvalifikaciju ponuđača, koji mogu osigurati sposobnost pri izvršenju predmeta javne nabavke, na kvalitetan nadin i u predviđenom roku.

Treba naglasiti i to da sposobnost ponuđača predstavlja skup određenih činjenica koje mora dokazati da bi uopće mogao sudjelovati u postupku javnih nabavki. Sposobnost i/ili pouzdanost ponuđača je skup raznih činjenica koje pokazuju ili ne pokazuju, da će budući ugovarač, nakon što zaključi ugovor, biti u stanju taj ugovor i izvršiti, imajući u vidu iskustvenu specifičnost predmetne javne nabavke, kao i njenu procijenjenu vrijednost. U skladu sa navedenim, ovaj organ zaključuje kako Žalitelj u smislu člana 102. stav (3) Zakona o javnim nabavkama nije dokazao da su propisani uslovi u Tenderskoj dokumentaciji nesrazmjerni, nezakoniti, jer svaki ponuđač koji se bavi ovom djelatnosti i koji želi učestovati u konkretnom postupku javne nabavke, može podnijeti ponudu na

konkurentskoj osnovi, budući da žalba u tom dijelu nije dokazala u suprotno. U skladu s navednim, po ocjeni ovog organa, izjašnjenje Ugovornog organa je u tom dijelu pravilno, obrazloženo, te u skladu s Zakonom o javnim nabavkama u relevantnom dijelu, kojeg prihvata i ovaj organ.

U nastavku drugog žalbenog navoda Žalitelj ističe da je Ugovorni organ nejasno propisao dokaze kojima će ponuđači dokazati tražene uslove. Za članove tima pod 1, 2 i 3 Ugovorni organ zahtjeva *"Certifikat ovlaštenog procjenjivača (ovjerena foktokopija)"*. Dalje u pogledu dokaza ugovorni organ od ponuđača zahtjeva da dostave: *"Pored gore navedenog, za svakog člana tima potrebno je dostaviti ovjerena dokumenta kojima se dokazuje ispunjenost predmetnih uslova"*. Iz navedenog ostaje nejasno šta je to certifikat ovlaštenog procjenjivača, odnosno šta će Ugovorni organ prihvatiti kao valjan certifikat. Odredbama ZJN je porpisano da uslovi za kvalifikaciju moraju biti jasni i precizni, kao i dokazi koji će biti priloženi uz ponudu. Iz ovako šturo postavljenog uslova, ostaje nejasno koji su to cetifikati ovlaštenog procjenjivača i koje će to certifikate ugovorni organ prihvatiti kao valjane.

Ugovorni organ se izjašnjava na način da ističe da je vrlo jednostavno i jasno propisao uslov za tri člana tima, a to je da moraju biti certifikovani procjenjivači, što bi Žalitelju, ukoliko se bavi uslugama koje su predmet nabavke, trebalo biti poznato. Dakle, certifikati sa bilo kojeg nivoa u BiH, izdati od strane nadležnih organa ili ovlaštenih organizacija, moraju biti prihvatljivi za Ugovorni organ, što proizlazi samo po sebi, a Ugovorni organ ne može nabrojati sve vrste organa ili organizacija koje mogu izdavati navedene certifikate, što bi, kako je naprijed izneseno, trebalo biti poznato društvima koja vrše navedene poslove. Ugovorni organ se poziva na pravni stav zauzet u Rješenju URŽ-a, Filijala Banja Luka, broj: JN2-02-07-1-1950-7/24 od dana 18.07.2024. godine, za kojeg tvrdi da se radi o potpuno istim žalbenim navodima, imajući u vidu da su se u toj tenderskoj dokumentaciji, pored vrijednosti imovine društva, zahtijevali broj zaposlenih, prihod, pa čak i određene djelatnosti kojima su klijenti trebali pripadati. Takođe, u predmetnoj TD po kojoj je URŽ odlučivao, postojali su i specifični zahtjevi za iskustvom članova tima, a URŽ je žalbu ponuđača u tom slučaju odbio u cjelosti kao neosnovanu, zbog čega bi i u ovom slučaju svaki drugačiji ishod predstavljao nejednak tretman i predstavljao dijametralno suprotnu praksu.

Ocjenjujući izneseni žalbeni navod ovaj organ je izvršio uvid u spis predmeta, gdje nalazi da tačkom 4.4. B) Tenderske dokumentacije, Ugovorni organ od ponuđača zahtjeva da obezbijede neophodan kadrovski kapacitet i kvalifikacije lica (vođu tima i članove tima) koja su odgovorna za pružanje usluga *procjene vrijednosti imovine Vodovoda a.d. Banja Luka,* gdje se pored ukupnog broja i vrste stručne spreme, zahtjeva i dokaz o tome da kadrovski kapaciteti i kvalifikacija lica odgovara i u dijelu posjedovanja *„Certifikata ovlaštenog procjenjivača (ovjerenja fotokopija)"*. Ovaj organ upućuje kako je odredbom člana 53. stav (1) Zakona o javnim nabavkama propisano da je ugovorni organ dužan a pripremi tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ daje

potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi. Suprotno izjašnjenju Ugovornog organa, ovaj organ nalazi kako je Žalitelj na osnovu člana 102. stav (3) Zakona o javnim nabavkama učinio vjerovatnim da Tenderska dokumentacija, u tom dijelu, ne sadrži jasne i potpune informacije o tome na osnovu kojih sve materijalnih dokaza ponuđač ispunjava zahtjevan uslov, o kojim licima se radi (da li su to npr. i sudski vještaci s važećim ovlaštenjima procjenjivača, kojim sve certifkatima se dokazuje takav status, da li isti imaju ekvivalentnu vrijednosti i na osnovu čega se dokazuje itd..), između ostalog. Naime, navedeno sporno pitanje je Ugovorni organ usložnio budući da tek u svom izjašnjenju po žalbi ističe kako će Ugovorni organ prihvatiti „certifikate sa bilo kojeg nivoa u BiH, izdati od strane nadležnih organa ili ovlaštenih organizacija, moraju biti prihvatljivi za Ugovorni organ...". Shodno prednje navedenom, iz ovako paušalno postavljenog uslova ostaje nejasno koji su to cetifikati ovlaštenog procjenjivača i koje će to certifikate Ugovorni organ prihvatiti kao valjane, radi čega se žalbeni navod u tom dijelu cijeni kao osnovan.

Dalje, Ugovorni organ, shodno članu 102. stav (2) Zakona o javnim nabavkama, prema ocjeni ovog organa nije dokazao na osnovu čega je propisao sporni zahtjev. Ovo iz razloga, posebno ako se uzme u obzir činjenica da je materijalnim pravom, članom 126. Zakona o računovodstvu i reviziji RS („Službeni glasnik RS" broj 115/25) propisano da *stupanjem na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakono računovodstvu i reviziji Republike Srpske ("Službeni glasnik Republike Srpske", br. 94/15 i 78/20),* ***osim člana 58. stav 2. tačka 2) tog zakona,*** *koji ostaje na snazi do dana donošenja zakona kojim će se urediti status ovlašćenog procjenjivača.* Član 58. stav 2. tačka 2) Zakono računovodstvu i reviziji Republike Srpske ("Službeni glasnik Republike Srpske", br. 94/15 i 78/20) propisuje da pored zvanja u računovodstvenoj i revizijskoj profesiji, ovim zakonom utvrđuju se i druga srodna zvanja u srodnim profesijama u Republici, i to: 2) ***„ovlašćeni procjenjivač".*** Dakle, Ugovorni organ je imao površan pristup navedenom pravno-relevantnom pitanju, gdje je jasno da pitanje *„ovlašćenog procjenjivača"* predstavlja kategoriju koja je uređena materijalnim pravom u predmetnoj oblasti. Iz svega navedenog proizilazi kako je Ugovorni organ propustio pružiti minimum informacija u tom dijelu Tenderske dokumentacije koje su, ipak, ponuđačima neophodni u svrhu pripreme ponude na konkurentskoj osnovi.

Imajući u vidu sve naprijed navedenog, valja napomenuti još jednom da je odredbom člana 53. stav (1) Zakona o javnim nabavkama propisano je da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu s odredbama Zakona o javnim nabavkam i podzakonskim aktima, da u tenderskoj dokumentaciji Ugovorni organ daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi. Shodno članu 102. Zakona, stranke u postupku dužne su da iznesu sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve ili odluke, postupke, radnje ili nečinjenja, te da predlože dokaze kojima se te činjenice utvrđuju. U postupku pravne zaštite ugovorni organ dužan je da dokaže postojanje činjenica i okolnosti na osnovu kojih je

donio odluku o pravima, preduzeo radnje ili propuštanja te sproveo postupke, koji su predmet postupka po žalbi. S druge strane, u postupku pravne zaštite žalitelj je dužan da dokaže ili barem učini vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna.

Imajući u vidu naprijed utvrđeno činjenično stanje, u ovom postupku pravne zaštite ovaj organ je ispitao formalnu ispravnost i zakonitost provedenih radnji postupka kao i pravilne primjene Zakona o javnim nabavkama, u granicama žalbenih navoda, pa prema tome naglašava se da je postupak javne nabavke strogo formalan postupak koji ima za cilj da se javna sredstva koriste na najefikasniji način kao i da se omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije svakog od učesnika. Pri tome postoji obaveza na strani Ugovornog organa da tendersku dokumentaciju pripremi u skladu s odredbama Zakona o javnim nabavkama i podzakonskim aktima, da osigura i pravilnu primjenu materijalnog prava, da u tenderskoj dokumentaciji pruži potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su ponuđačima dovoljni za pripremu ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi. Obzirom da je žalba dokazala, odnosno učinila vjerovatnim postojanje činjenica koje upućuju na zaključak da je Ugovorni organ povrijedio odredbe člana 3. Zakona o javnim nabavkama, kao i na određen način i materijalno pravo u relevantnom dijelu kako je to naprijed obrazloženo, riješeno je kao u dispozitivu ovog rješenja.

Ugovorni organ se u svom izjašnjenju poziva na pravni stav zauzet u rješenje ovog organa broj: JN2-02-07-1-1950-7/24 od dana 18.07.2024. godine, za kojeg tvrdi da se radi o potpuno istim žalbenim navodima, imajući u vidu da su se u toj tenderskoj dokumentaciji, pored vrijednosti imovine društva, zahtijevali broj zaposlenih, prihod, pa čak i određene djelatnosti kojima su klijenti trebali pripadati. Međutim, nakon izvršenog uvida u sadržaj istog proizilazi da se ne radi o istom pravnom i činjeničnom pitanju, odnosno predmetu postupka javne nabavke, radi čega isto nije primjenljivo u konkretnom slučaju.

Punomoćnik Žalitelja osnovano potražuje nadokandu troškove pravnog zatupanja, na koje se opredijelio u žalbi, za sastav žalbe, kako sljedi: Tar. broj – sastav žalbe 150 bodova x 3 KM što iznosi 450,00 KM, Tar. broj 3 – uvećanje 50% (izjavljivanje pravnog lijeka) što iznosi 225,00 KM, Tar. broj 12 – paušalna nagrada 25% što iznosi 168,75 KM uvećano za iznos PDV-a od 17% što ukupno iznosi 987,19 KM. U preostalom potraživanom dijelu troškova u iznosu od 20,00 KM zahtjev se odbija kao neosnovan budući da Žalitelj nije dostavio uz žalbu, niti po pozivu ovog organa, dokaz o uplati potraživane administrativne takse.

Povrat uplaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka, u visini od 750,00 KM, izvršit će se posebnim aktom u skladu sa članom 108. stav (7) Zakona o javnim nabavkama i članom 5. Instrukcije o načinu uplate, kontrole i povrata naknada propisanih članom 108. istog Zakona ("Službeni glasnik BiH" broj: 61/24).

Pouka o pravnom lijeku: Ovo rješenje je konačno i izvršno. Protiv ovog rješenja može se podnijeti tužba u upravnom sporu pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema rješenja. Taksa na tužbu iznosi 100,00 KM.

BOSNA I HERCEGOVINA
UREĐ ZA RAZMATRANJE ŽALBI
FILIJALA/PODRUŽNICA BANJA LUKA

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Radomir Pašić

Dostavljeno:

1. HKP CONSULTING d.o.o. Banja Luka, putem punomoćnika, adv. Aleksa Prole, ul. Marije Bursać 4, Banja Luka
2. VODOVOD A.D. Banja Luka, ul. Marije Bursać 4, Banja Luka
3. U spis predmeta
4. a/a